տերութեան վերաբերեալ երբեմն բոլոր ազգին կողմանէ կը կատարուի։ Բայց է որ Զինաց ինքնակալը այնպէս մեծ և պատկառելի կ'երևնայ իր ժողովրդեանը, և այս բանիս համար իրաւամբ պէտք է որ ամենայն Թագաւորաց նախանձելի ըլլայ։

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԲԺՇԿՈՒԹԵԱՆ ԽՐԱՏՆԵՐ

Պունեաթ Սեբաստացի բժշկին խրատները։

Յիսանդուն Բստուած է դեղ՝ որ մահու է տեր և կենաց.
Օհէքիմին սեպէպ ասեն, խելքաց է բանս ասացած,
Թէ զՇալինոսն[1] ասեն և զԼոքման[2] բազմաց վրկեցած.
Հրամանն 'ի վերուստ պիտի որ օգնէ՝ բժիշկին գոված։

Բայց որ զարհեստս նախատեն իբր անպիտան,
Լաւ ոչ յիմար մրտաք սրմին ծանօթացան,
Լոյնք իմաստուն զանձն և ներհուն համարեցան,
Բզտեսութիւն մրտաց ունին յոյժ յաղթական,

Լաւ 'ի գրոց իմաստութեանց ոչ վարժեցան,
Լաւ ոչ 'ի սպառ ժուժկալեցին 'ի կէտ ուսման.
Բայլ մանաւանդ ուսումնականքս որ այժմս կան.
Լաւ 'ի յինքեանց յանձնէ առնեն դեղ անպիտան.

Կամ 'ի ցաւոցն են անծանօթ ։' անհմտական.
Լաւ զստածումն ոչ ճանաչեն և ոչ ըզգան.
Բշակերտաց կարգէ լինին փախստական,
Բբժիշկ անուամբ են և շրջին յոյժ պերճական։

Իսկ որ թիւրեալ բանիւ խօսին սրխալական,
Լաւ զոր առնեն ոչ կատարի ճշմարտաբան.
Ել զի արհեստն է անկատար և թիւրաբան,
Բայլ որ կարծեաք զանձնէ ասեն գիտնողական,

Մի այլասեռ ազգաց լիջիր խնդրող ուսման,
Մի աղքատաց մեծամրտիր որպէս իշխան.
Բայլ առ 'ի քեզ որպէս 'ի փշոց վարդ հոտևան,
Նթէ անօթ շնորհաց տեսցես և պատուական։

Բայլ ես Պունեաթ Սեբաստացի բժիշկ անուամբ,
Որ 'ի յարհեստս իմ աշխատեր մեծաւ տենչմամբ.
Օձեզ աղաչեմ ով որ կարդայք սակաւ զայս բան.
Զիս զանարժանս հայր մեղայի առնէք արժան։

[1] Գալենոս անուանի Յոյն բժիշկը երկրորդ դարուն մէջ։
[2] Լոքման, Արաբացւոց հին խիկարն կամ առակախօսն է։